

Vefa Ödevi

BASIN DUYURUSU
Ekim 2019

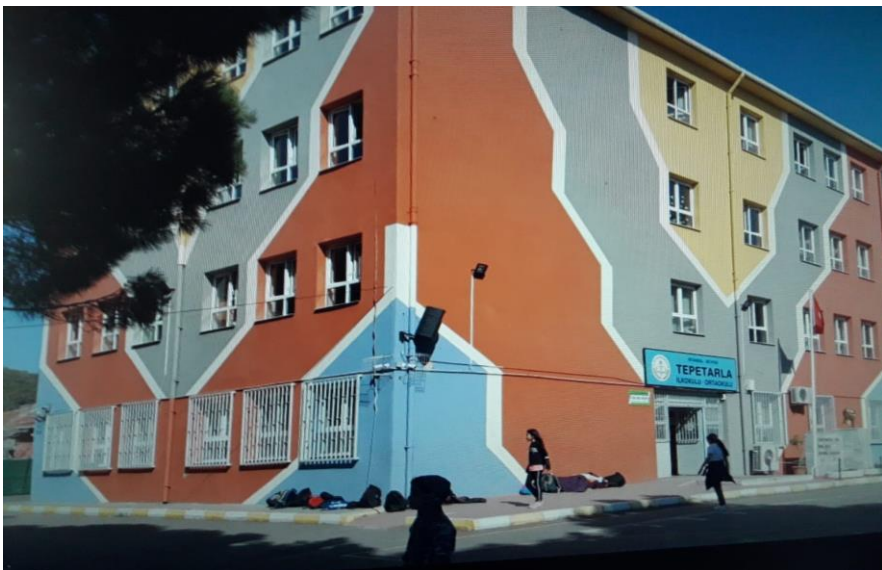

Çocuklarımıza Okumayı
Sevdiren Yazarımız
KEMALETTİN TUĞCU
vefatının 23. yılında
Çengelköy Mezarlığı'nda anılacak

Millî Eğitim Bakanı
Prof. Dr. Ziya Selçuk
Beykoz'da Tepetarla ilk ve ortaokuluna
Kemalettin Tuğcu'nun adının
verildiğini açıkladı.

Türkiye'de 1945-1985 yılları arasında kitapları çocuklar tarafından en çok okunan **Kemalettin Tuğcu**, vefatının 23. yılında **Çengelköy Mezarlığı**'nda ailesi, Çocuk Vakfı, İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü, İstanbul İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Beykoz Belediyesi Kemalettin Tuğcu Kütüphanesi temsilcileri ve Üsküdarlı öğrenciler tarafından anılacak.

18 Ekim 2019, Cuma günü 11.30'da mezarı başında düzenlenecek törende Millî Eğitim Bakanı Prof. Dr. Ziya Selçuk tarafından İstanbul/ Beykoz'da Tepetarla ilk ve ortaokullarına Kemalettin Tuğcu adının verildiği kamuoyuna duyurulacak.

Kemalettin Tuğcu'nun Adının Verileceği Tepetarla ilk ve ortaokulu

KEMALETTİN TUĞCU
Çocuklara Okumayı Sevdiren Yazar
Kitabında Yer Alan Yazarların Görüşleri

“Yazarken yazdığım hayatı yaşıyıp avunuyorum.”
Kemalettin Tuğcu

“Kemalettin Tuğcu görevini yapmış bir insandır. Gerçekten de onun eserleri, çocuklara bir duygu eğitimi vermiştir.”

İnci Enginün

“Kemalettin Tuğcu bizlere acı aşısı yapmıştır.”

Gülten Dayıoğlu

“Kemalettin Tuğcu’nun eserlerine baktığımızda fevkâlade yoğun bir duyarlılık görüyoruz. Toplumla dönüp baktığımız vakit, en çok acı çeken kitlenin yoksul kesim olduğunu gördüğümüz gibi. Bu ikisi zannediyoruz yoğun duyarlılık potansiyeliyle Kemalettin Tuğcu’yu o tarz mahallelere, o tarz insanlara itmiştir.”

Selim İleri

“Gülten Dayıoğlu, bizim kuşağın Kemalettin Tuğcusu’dur. Bu benzetmeyi, iki yazarın yapıtlarında koşutluklar gördüğüm için yapmıyorum. Kemalettin Tuğcu, küçük okurunu yüreğinin tam ortasından vurur, acıma-acındırma duygusunu bütün olanaklarıyla kullanır. “Sömürür” diyemiyorum, çünkü Kemalettin Tuğcu’yu “sömürü”nün çirkin kıyılarına uzanan bir yazar olarak görmüyorum. Onun çocuk edebiyatımızda önemli bir yeri olduğunu düşünüyorum.”

Ülkü Tamer

“... Tuğcu, Durbaş’ın çocukluk yıllarının *Pekos Bil*, *Kinova*, *Binbir Roman*, *Kızıl Maske*, *Mandrake* gibi adı büyüdü arkadaşlarının başta gelenidir. Ve Durbaş, daha o yıllar şiire gönül düşürmeden, bir Tuğcu hayranı olarak öyküler yazmaya çalışmaktadır.”

Refik Durbaş

“Kemalettin Tuğcu, çok okundu, çok sömürüldü; bir o kadar da küçümsendi. Onu duygu sömürüsü yapmakla suçlayanlar çıktı. Kitaplarının bunca ilgi görmesini kıskananlar oldu. Kitaplarının çocuklar üzerinde kötü etkiler yaptığını söyleyenler oldu.”

Erdal Öz

“Türk çocuk edebiyatında beğenin beğenmeyin önemli bir fenomen var: Kemalettin Tuğcu. Ben ilkokul döneminde *Zavallı Büyükbaba*’yı okur ve ağlardım.”

Tarık Dursun K.

“Hiç kimse Tuğcu romanlarının niçin bu kadar popüler olabildiğini araştırmıyor; kendilerinin beğenmediği şeylerin okuyucu kitlesi için de beğenilmemesi lazım geldiğini söylemekle yetiniyor.”

Erol Güngör

“Kemalettin Tuğcu, yaşamın hergün yeni bir tasını tattığım, kentimin yepyeni köşelerini keşfettiğim, sokakların olduklarından büyük görüldüğü, hafta sonları eve çıktığımda, bana hapisane gibi gelen okuldan azat olma keyfiyle, yollarımı ellerim cebimde ılık çalarak arşınladığım, Kadıköyü efsunlu sandığım yıllarımın en önemli kişilerinden biriydi.”

Ali Sirmen

“Kemalettin Tuğcu’nun sadece çocuklar için yazdığı 1955 sonrasında Türkiye’de bugünkü anlamıyla modern çocuk edebiyatı henüz gündeme gelmemiştir. Tuğcu, çocuk kitaplarıyla çocuk sahnese çıkar ve 1980’li yılların ortalarına kadar çocuklar tarafından en çok okunan yazar olma özelliğini sürdürür.”

Mustafa Ruhi Şirin

“*Yavrutürk, Binbir roman, Resimli Roman, Çocuk Haftası* gibi dergilerde tefrika edilen romanlarıyla da çocuklara okuma ve süreli yayınları izleme alışkanlığı edindirdi.”

Nemika Tuğcu

“Genç kuşaklara kitap okumayı söktürmüş bir yazar.”

Turan Yüksel

“Kemalettin Tuğcu, eserlerinde, ötekileştirilen, toplumun dışına itilen ve yaşamsal daireleri sınırlandırılan bireylerin trajik yazgılarını sosyal gerçeklikler aracılığıyla dile getirir.”

M. Fatih Kanter

Çocukluğunu/ilkgençliğini 1960’lı yıllarda yaşayanların vazgeçilmez yol arkadaşlarından biriydi Kemalettin Tuğcu... Kemalettin Tuğcu, yalnızca yazınsal değil; aynı zamana toplumsal bir fenomenin adıydı. Bu adın çevresine oluşan büyü bir hale vardı sanki. “Kemalettin Tuğcu okumak” şeklinde bir deyiş de dolaşırdı dillerde.”

Hülya Soyşekerci

“Tuğcu hikâyelerini bir umut anlatısı olarak görmek diğer seçenekler yanında daha uygun görünmektedir.”

Vefa Taşdelen

“Kemalettin Tuğcu romanlarını okuyan çocuk ve ilk gençlik çağı okurları, aile bağları, akrabalık ilişkileri, alın teri çalışma, sabretme azim, sebat ve bütün bu güzellikleri insana kazandıran eğitimin önemini, bu kavram ve kurumlara yapılan vurgularla daha çabuk ve kalıcı bir şekilde öğrenirler. Genellikle aile bireyleri ve akrabalar, birbirlerine tutku derecesinde düşkündürler.”

Nezhat Özcan

“Tuğcu’yu çok ağladığı için eleştirenler de oldu. Üstelik zaman zaman onu ve dört yüzü aşkın kitabını yok sayacak kadar arttı bu eleştirilerin dozu. Edebi niteliğinin yüksek olmaması, tiplerindeki yüzeysellik ve şematizmi onun suçu değil ki, o edebiyat yapma kaygısı içinde değildi, hayatını yazıyordu. Kemalettin Tuğcu çocuk edebiyatımızın önemli kilometre taşlarından biridir.”

Fatih Erdoğan

“Tuğcu romanlar genç-yetişkin okur için, dahil olmaya çalıştığı ve hızla modernleşen yetişkin dünyasının toplumsal yapısını kavramaya (her ne kadar kurmaca bir zeminde de olsa) yardım eden, yol gösteren metinler olarak görülebilir.”

Melike Sıla Arlı

“Yazarlara güven duymayı en çok onun saflarından öğrendik. Kötüler nasıl olsa cezasını çektiğine göre bize sadece iyi olmak düşerdi.”

Fatma Karabıyık

“Kemalettin Tuğcu’nun duygu yüklü yapıtlarının gün ışığına çıktığı dönemlerde sinemamız da içerik olarak duygusaldır.”

Mehmet Güler

“Kemalettin Tuğcu’yu edebiyat çevresi hiçbir zaman ciddiye almadı ama o da hiçbir zaman kendisini bir “yazar” olarak görmedi.”

Nebil Özgentürk

“Köprüaltındaki bir çocuk, küçük bir çırak, kötü kalpli bir üvey anne, köşkün şımarık çocuğu, evden kaçan ve pazarda büfecilik yapan serseri ruhlu ama iyi kalpli ufaklık... ve sonunda hep iyilerin kazandığı bir solukluk romanların yazarı artık yok.”

Mevlâna İdris Zengin

“Kemalettin Tuğcu, kitaplarıyla bir nesle okumayı sevdirdi.”

Kemal Sayar

“Kemalettin Tuğcu’nun romanlarını okuyarak büyüyen bir insanın kötü olmasına imkan yoktur. Doğamızda var olan o temiz, o insancıl, o saf duyguyla bizi daha çok sevgiye yöneltmiştir. Hatta yoksulluklarımızı, yoksunluklarımızı karşılamakta bize direnç vermiştir.”

Bedri Koraman

“Kemalettin Tuğcu okumak diye bir söylem vardı. Çünkü ayrıcalıktı o sıralar Kemalettin Tuğcu okumak.”

Betül Tarıman

“Bugün onu, bana daha ilginç kılan yanı ise şehir hayatına, İstanbul hayatına gösterdiği sevgidir. Köprüaltı çocukları, yeraltı tünelleri, dilenci çeteleri, seyyar satıcılar, okul hayatı, şehrin karanlık köşeleri gibi şeyler. *Kara Kitap*’ı yazarken ondan bir şeyler öğrendiğimi şimdi sevgiyle düşünüyorum.”

Orhan Pamuk

“Tuğcu kitapları başka hayatların meselelerini ortaya koyma üslubuyla gözleri ve gönülleri farklı bir açıdan görmeye açar.”

Cihan Aktaş

“Yoksul ve kimsesiz kahramanların okuyucuda acıma duygusu uyandırdığı ve çocuk okurun çevresine daha duyarlı olarak bakmasını sağladığı da söylenebilir. Tuğcu, eserlerinde çocuğu aşağılayan insanlara yönelik toplumsal eleştirilerde de bulunur.”

Tacettin Şimşek

“Tuğcu anlatılarında engelliler genellikle güçlendirmeye, teşvik edilmeye ihtiyacı olan kişiler olarak çizilmişlerdir.”

Ayfer Gürdal Ünal

“Uzun bir dönemin yazarıdır Kemalettin Tuğcu.”

Mustafa Uçurum

“Türk çocuk edebiyatında 60’lı yıllardan bu yana Kemalettin Tuğcu’nun ve daha başka yazarların kitaplarında özürlü çocuk motifi ve ölümün acı sonuçları sıkça konu edilmiştir. Ancak bu kitaplar çoğunlukla duygusal dürtülerin uyanmasına, duyarlı olan çocuklarda acıma duygularının gelişmesine neden olmuştur.”

Selahattin Dilidüzgün

“Kemalettin Tuğcu, eserleriyle birlikte, ard arda büyüyen birkaç kuşağa okuma zevki ve alışkanlığının aşılmasının yanı sıra, umut ışığı da olur.”

Medine Sivri

“Kendi adıma söyleyeyim, hayatımın en manalı uğraşı olan okuma alışkanlığını bana kazandıran ve okumayı sevdiren ilk okuma durağı Tuğcu’nun kitapları olmuştur.”

Turan Karataş

“İyilik ağacından olduğu kesin kaleminin.”

Mehmet Aycı

“Kemalettin Tuğcu beni ağlatamadı.”

Mustafa Balel

“Dosdođru gireyim konuya: Evet, Kemalettin Tuğcu damgası yemiřlerdenim.”

Murat Yalçın

“Geceleri başımı yorganın altına sokup ağladığım hikâyelerin babası Kemalettin Tuğcu yok artık.”

Gani Mújde

“Bizim Kemalettin Tuğcularımız vardı / Bir de camların buğusuna yazı yazma imkânı”

Yılmaz Erdoğan

“Sahi, sadece bana değil dünya güzeli ÷lkemde milyonlarca çocuğa yıllar boyu kitap okutan, hepimize edebiyatı sevdiren yazar Kemalettin Tuğcu acaba kimdi?”

Mehmet Nuri Yardım

